

היא, חברת-נסיעות. ההורים מדברים ביני-הם עברית, רוב החברים שלהם הם ישראלים לשעבר. חלק מן הלקוחות במישר של מירה גם הם ישראלים לשעבר והיא מטיסה אותם לעיתים קרובות לארץ לביקורי מיטפחות.

הילדות, שנולדו בארצות-הברית, מדב-רות אנגלית טוב יותר מעברית וללא המיב-טא המאפיין את הוריהם. שרית למדה בבית-ספר יהודי, וכך גם אחיותיה הקטנות. לבית-הספר הן צריכות ללכת לבושות בחצאית ובגרביים. הן אוכלות רק אוכל כשר, ולכן גם המיטבח בבית הוא כשר. אבל מלתחות הבגדים שלהן בבית כוללת גם מיכסיים וביגדיים חושפניים.

בחורה דתית בארץ לא תעז ללכת לים לבושה בביקיני. שרית לובשת מיני באופן חופשי. בית-הספר היהודי היה אפשרות נוספת לקשור אותה לישראל.

היא גדלה על הזיקה לארץ, על האפשרות, הקיימת תמיד, לעלות הנה, אבל לא נראה לה שתעשה מהלך כליכך דראסטי בשנים הקרובות.

יש הבדל ניכר בין שרית, בחורה נאה ל-מראה לבין בחורות בגילה שגדלו בישראל. היא מתנהגת אחרת, חושבת אחרת, מתל-בשת אחרת.

הראיון עם שרית התקיים כשהיתה בביקור בארץ. היא באה לבד, ללא בני-מיטפחתה ובילתה רוב הזמן עם חברים הבילוי הפופולאריים בתל-אביב, נסעה ל-כמה ימים לאילת ושהתה גם אצל בני-מיטפחתה בחיפה.

הראיון נערך ברובו בעברית. שרית מד-ברת עברית עוד מילדות, למרות שאז העדיפה לדבר עם הוריה אנגלית, כמו חברותיה. אחרי שסיימה את בית-הספר התיכון באה לארץ לשתל-לימודים מיוחדת באוניברסיטת ברי-אילן. היא גרה כאן, למ-דה כאן. בילתה כאן ואף בדקה, לדבריה, אפסורת להישאר כאן. לבסוף החליטה לחזור לג'ויוריק ועכשיו היא לומדת מיסחר אופנה בקולג' אמריקאי.

● מתי נודע לך בפעם הראשונה שאת ישראלית?

כשהייתי קטנה ואיברתי את הפספורט, והייתי צריכה לבוא הנה כדי להוציא פספורט חדש.

● מתי היית פה בפעם הראשונה?

כשהייתי בת כמה חודשים.

● ומתי הפעם הראשונה שאת זר-כרת?

כשהייתי בת 5. הייתי באה בכל קיץ לסכנתא לחופש, אחריכך לא רציתי לבוא יותר.

● למה?

כי רציתי ללכת לקייטנה עם שינה. לפני כמה שנים התחלתי לבוא שוב.

● לכל החברות שלך יש הורים ישי-ראלים לשעבר?

לרובן לא.

● הרגשת שההורים שלך שונים משל החברים שלך?

לא חשבתי שהם שונים, כי לרוב ההורים של החברים שלי יש מיבטא זה, רובם לא נולדו באמריקה, כל אחד בא מאיזשהו מקום.

● איזו שפה דיברתם בבית?

אליי דיברו עברית, וכשגדלתי עניתי באני-גלית.

● למה?

היה לי יותר נוח לדבר באנגלית.

● זה בגלל החברים?

קצת אולי גם, אבל גם כשהייתי לבד איתם הייתי עונה באנגלית.

● הפריע לך שיש להם מיבטא זר?

לפעמים. לפעמים חרות שלי צוחקות על אמא שלי, שיש לה מיבטא זקן, לפעמים זה מעצבן אותי, אז אני צוחקת על ההורים שלהן.

● את מעדיפה אנגלית?

יותר נוח לי באנגלית, אבל אני יכולה לדבר גם בעברית. כשאני מדברת אני לא רוצה לעשות שגיאות, אז אני מעדיפה לדבר באנגלית.

● את קוראת עברית?

כן.

● דובר על כך שתבואו לגור בארץ?

ההורים תמיד דיברו על זה.

● חשבת שזה יקרה אי פעם?

לא. תמיד היינו כאים רק לחופשה.

● איך הסתבלת על ישראל בילדות?

מאוד נהניתי. כאן, זה היה כמו בית שלי.

● תמיד ראית שכאן הכל יותר חופשי. היו לי הרבה חברים וילדים שהייתי משחקת איתם. הכל היה יותר חופשי.

● מה זאת אומרת?

היינו משחקים עד 8 בלילה. פה הכל יותר

שרית אברהם בביקור בארץ, בחוף תל-אביב עד החתונה לא עושים כלום!

אולי כן, אבל לעשות את זה זה צעד גדול. אני יכולה לראות את עצמי שמחה אם הייתי מוצאת בעל ישראלי, או אולי הייתי באה, אבל לבר לא הייתי עוזבת הכל ובאה הנה, כי זה מפחיד.

● את מדברת עם החברים שלך על עליה?

היו לי חברות שרצו לבוא לגור פה.

● למה הן רצו, בגלל ציונות?

הן אהבו את הארץ ואת העובדה שכאן כולם יהודים. זו הרגשה יותר טובה. פה, למשל, שומעים רק על חנוכה, ושם זה כריסמס.

● הצד היהודי חשוב לך?

אני מאוד מסורתי, יש דברים שאני שומרת. באמריקה למדת בבית-ספר דתי.

● אילו היית גדלה בארץ לא היית הולכת לבית-ספר דתי.

נכון, שם אני גם שומרת כשרות.

● למה?

זה חשוב לי.

● ההורים שלך לא דתיים.

הם מסורתיים, ובבית הכל כשר. הרי הם לא יכולים לשלוח אותנו ליישבה ולא לשמור על בית כשר. זה יהיה צביעות.

● גדלת בחברה דתית?

כן, רוב החברות שלי דתיות.

● יש לך חברים פנימיים שאת לא לא ממש.

● ובמשך השנה שהיית פה היו לך חברים ישראלים?

היו חברים ישראלים, אבל לא שמרנו על קשר. היה קשה לשמור על קשר. הדתיים פה בארץ מאוד דתיים. באמריקה זה אחרת. פה אסור לי בחורה דתית ללכת עם בגדיים, ושם זה אחרת.

● יש לך חברים פנימיים שאת לא בסדר כי את לא עולה לארץ?

כשאני פה אני מרגישה את זה, כשאני שם אני לא מרגישה.

● למה?

אני יודעת שפה זה יותר יפה מניו-יורק, ששם זו הגולה. אני יודעת שמה שקרה עם השואה יכול לקרות שוב, ולא חשוב כמה טוב יהיה ליהודים באמריקה. זה יכול לקרות שוב, אולי בעוד 50 שנה. מזה אני מפחדת, ופה זה המדינה שלנו.

● יש שם אנטי-שמיות?

אני לא מרגישה, כי אין לי חברים לא-יהודים.

● ויש לך יותר יהודים מאשר פה, אבל אם יוצאים מהסביבה, אני מרגישה את זה יותר ואני פוחדת.

● את מרגישה שטוב שיש ישראל?

כן, וכדי שתהיה ישראל חשוב שאנשים יבואו הנה ולא יעזבו.

● אבל אנשים אחרים, לא את?

אני רוצה לגור פה בגלל סיבות של ביטחון וזה חשוב. אם הייתי אנה במדינה אחרת, לא הייתי יותר משתכנעת, אבל בניו-יורק יותר קל להיות יהודי, שם הכל כשר ויותר קל להיות יהודי מאשר בכל מקום אחר, אתה נעשה עצל.

פתוח. כשהייתי צעירה מאוד, אהבתי לבוא הנה. היה איזה שלב שרצית לבוא לגור בארץ?

לא חשבתי על זה, אם היו אומרים לי שאנחנו עוברים לגור כאן, לא היה איכפת לי.

● ובגיל יותר מאוחר?

היו שנים שמאוד לא רציתי לבוא, כי היה לי משעמם ורציתי ללכת בקיץ לקייטנה באמריקה, אחריכך התחלתי לבוא שוב.

● מרצונך?

כן.

● למה?

רציתי לעזוב קצת את הבית ולא רציתי ללכת שתם לקולג', רציתי ללכת יותר עם יהודים. אם

„אילו הייתי גדה במדינה אחרת, אולי הייתי משתכנעת לעלות. אבל בניו-יורק יותר קל להיות יהודי. עם הכל כשר, אתה נעשה עצל“

אני כבר עוזבת את הבית, שתהיה אווירה נחמדה.

● נהנית?

לא כליכך. הלכתי לבית-ספר לא נכון, באוני-ברסיטת ברי-אילן.

● היו לך מחשבות להישאר כאן לגור?

כן, היו מחשבות כאלה, אבל אחרי שחזרתי התחלתי לעבוד ואני מרוויחה טוב ואני גם לומדת ונהנית בלימודים, ופה היה לי קשה יותר.

● אבל את צעירה, את יכולה להתחיל הכל מהתחלה.

נכון, אבל אני רוצה לגמור ללמוד. אם הייתי באה, היה לי קשה עם השפה.

● את מתנצלת שאת לא באה?

לא בדיוק.

● את מרגישה מחוייבת?

כן, אני מרגישה שאני צריכה, אבל מצד שני גם קצת רוצה. אבל כולם יודעים שכשאני לגור, גרתי כאן שנה והרגשתי מה זה.

● זה הפחיד אותך?

לא, אבל זה היה מצב שונה, כי לא עברתי, אם אצטרך לעבוד ולעשות כסף, אני לא יודעת איך אני אסתדר.

● יש לך כל הזמן מחשבה על עליה, זה דבר שנמצא בראש שלך מאז הילדות?

● איך את מגדירה את עצמך?

קודם כל יהודיה, אחריכך אמריקאית ורק אז ישראלית.

● יש לך אזרחות ישראלית?

כן.

● למה?

כי אמא ישראלית.

● ניסו בעבר לשכנע אותך לעלות לארץ?

היו שניסו, גם בכתיספר תיכון רחפו את כולם לעלות לארץ ולראות מה זה. למדתי בבית ספר ציוני.

● והיו לך מזרים ישראלים?

היו.

● לא שאלתם אותם למה הם עזבו?

אני לא יודעת, אבל שם בטח מרוויחים יותר טוב מאשר פה, וזה יותר נוח.

● עם אמא שלך דיברת על הירידה שלה?

היא התחנתה ולא היתה לה ברירה.

● מה הורייך יגידו אם תתחתני עם ישראלי ותעברי לגור פה?

„הייתי שמחה אילו מצאתי בעל ישראלי, ואז אולי הייתי באה לגור כאן. אבל לבד לא הייתי עוזבת הכל ובאה הנה. זה מפחיד“

אמא בטח היתה שמחה שאהיה פה עם המיטפחה שלה, והיא גם באה הרבה לבקר.

● ואם תתחתני עם גוי?

אף פעם בחיים לא אתחתן עם גוי.

● מה זה משנה?

אני אפילו לא אסתכל על גוי.

● איך תרעני אם הוא גוי?

תמיד יודעים, מהתחלה, אפילו לא הייתי יוצאת לבלות עם גוי. זה גם לא טוב, כי אז הילדים לא יוצאים יהודים. למדנו בבית-ספר שזה מצב לא טוב, כי בכל שנה היהודים מאבדים אנשים מנישואיות-ערובות, ואני לא רוצה שזה יקרה. אני רוצה בית יהודי, זה חשוב לי.

● מה איכפת לך שיהיו פחות יהודים?

לא חשבתי על זה אף פעם, אבל אני חושבת שזה חשוב, כי כמה שיש יותר יהודים, אז הם יותר חזקים ואז ישראל יותר חזקה.

● איך את מסתבלת על הישראלים שירדו מן הארץ?

המשך בעמוד 38